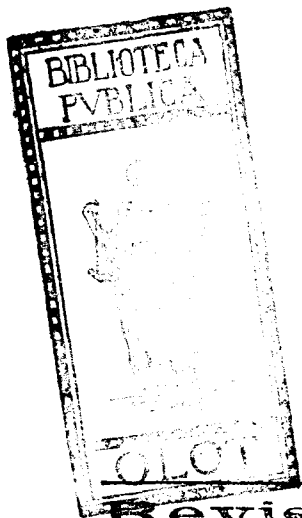

Olotina

Revista Olotina Literaria, científica y Administrativa

SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA QUE NO ESTÀ ADHERIT NI AFILIAT A CAP PARTIT POLÍTIC

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Imprempta de Pere Aubert. Sant Bernat, n.º 2

Els pàgels son a la bestreta.

Dels treballs publicats ne responen ses auters.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Any, 5 ptes.—Nombre solt, 10 céntims.

DE LES OBRES QUE'S REBIN SE'N DONARÀ COMPTE Y DE LES QUE SE'N ENS ENVIEN DOS EXEMPLARS SE'N FARÀ LA CRÍTICA

La Caixa d'Estalvis⁽¹⁾

En un dels nombres anteriors d'aquesta revista y ab l'article «Crit d'alerta» demostraba els efectes antitètics que'ns reporta La Caixa del Firal dels quals ne serien víctimes ademés del comerç y l'industria, la classe obrera, quant precisament pera favorirla s'instituí.

Cal doncs que vosaltres, nobles y soferts obrers olotins, vos ficseu be ab lo dit, perque en lloc de protegírvos, si anés continuant la emigració de capitals, aniria decaient la industria olotina y alguns dels vostres principals, mancats del apoi de que antes disfrutaven, no tindrien més remei que reduir negoci, aflluixar d'operaris y rebaixar els jornals; quant ja prou justos y migrats son, al extrém que a la majoria de vosaltres, principalment els casats, quasi es un sarcasme parlarvos d'ahorro, ja que ab prou feines podeu satisfer les més apremiants necessitats. Ja que hi esteu representats per els vostres companys Srs. Berenguer y Ortiz, y aquets contraueu una responsabilitat moral pel càrrec de Vocals que desempenyen, son els més indicats perque en nom vostre, protestin de que's restin elements de vida a Olot, elevantla a la Junta de Consell, puig no dupto que seria d'un efecte efícas y conmouria més que feta per altres personalitats que deurian ser les primeres en haberho fet. «Les Caixes d'Estalvis», com dic abans, se fondaren per amparar, als que esteu en condicions de poguer fer petites economies, pero a pesar de que diuen que no es cap empresa mercantil, ni's proposa cap lucre, tal com ve operant la d'aquí, semblaria com s'hi hagués preferencia en guardar els diners de gent que ja tingui mil duros, tal vegada perque aixó porta menos feina que moltes impositions modestes.

També convindria que aixís com per donar a comprendre el seu éxit, ensenyen públicament lo que deuen, ensenyessin lo que disposen y com ho disposan, o sia publicant balansos ab l'actiu y passiu y no dels deutes, ja que's veurien els excessius gastos que s'han fet ab instalacions luxoses, mobles y demés, quasi del tot innecessaries y improductius que ab res beneficien al públic, més seguint ell qui's paga, ja que les Institucions benéfiques, si son tals, se recomanen elles soles.

Certament hem de convenir que hi hagué acert en escollir els Srs. Vocals, y han tingut bon ull clinic, pero també no's pot ja ocultar, que aitals ciutadans que acceptaren dit càrrec per pur com-

(1) Tribuna lliure.

promís y ab la major bona fé, avui que veuen els desastrosos efectes que'ns reporta, la majoria, per no dir tots, fan protestes del seu desagrado, però els hi manca civisme per exteriorisarlo publicament. ¿Per que aixó?... Per que per desgracia es crònic y vell aquest mal aquí, de que tothom se queixa d'amagatots, pero son clars els que s'atreveixen a dar la cara quant tindria d'ésser al contrari, ja que ans que tot y per sobre de tot, están els interessos dels olotins puig que de la discussió en naix la llum y's poden pendre efícases orientacions.

Seguent aixís, me permeto aludir al Sr. Llossas ja que com a nostre diputat y decidit defensor dels interessos de nostra encontrada, exposi la seva opinió, puig no tinc cap dupte que ha d'ésser lleal y desinteressada, y sols un criteri mesquí, podria creuer el contrari suposantli tal vegada apassionaments pel seu ofici de banquer.

També'm seria grat conèixer la d'altres personalitats, com per exemple la de D. Lluís Bolós, persona recta y de vasta ilustració, la del meu condeixeble Mossent Pere Pujol Rubió, amic, que ha sobressortit en diferents rams del comerç y de l'industria, aixís com la d'alguns fabricants, membres de «La Lliga», Srs. Galí, Casabó y Masllorrens.

Ja deia en l'anterior article, que's deu apoiar y aplaudir el que de bó tingui La Caixa y senyalaba també's perjudicis que pot reportar a la classe pagèsivola, y ara'm crec obligat a donar a la mateixa la veu d'alerta perque no's deixin facilment impressionar, puig sostinc ben alt que'ls mateixos diners que allí dipositeu per guanyar solsament un petit interès, *servirán perque tinguin menos valor, els grans, bestiar y demés productes agricòles*, no extenguentme en consideracions per demostrar tal tesis per no ser pesat y no ocupar massa espai ja que en cas necessari ho faré en un altre article.

També crec oportú fer consideracions sobre les operacions, especialment les de temps diferit, puig no n'hi ha prou de que figurin en el Consell Directiu, persones de representació social y dignisimes, (sabiament escullides) perque no fentse solidaries ni responsables de res, fan podriem dir de figures decoratives; y dic aixó, no per cap mala volensa, y si sols per fer resaltar que mentres que a les companyies de segurs sobre la vida en ses diverses combinacions, el govern espanyol vá exigir que's reglamentessin y fossin per ell intervingudes fent els dipòsits de les reserves matemàtiques en el Banc d'Espanya, per garantir els interessos dels assegurats, la Caixa d'Es-

talvis no se sap com ho garanteix y (sense que ni remotament vulgui posar en tela de judici als seus administradors, qual gestió no dupto es altament honrada) convindria que hi hagués qui's preocupés de que ni remotament pugui haberhi el més petit dupte o perill, de que'ls imponents, obrers, o de la classe que siguin, poguessin veurer defraudades ses esperances a la seva vellesa y se dongués publicament compte (com ja he apuntat avans) de la vritable marxa d'aital Institució, per descans dels seus imponents y per propaganda de la mateixa.

B. DESCALS AUBERT.

En alguns dels articles que'm proposo anar publicant, parlaré de les mides que en el meu concepte convindria pendre y posar en práctica per evitar una crisis industrial obrera y agricòla, si no surten altres articulistes que ab més acert y coneixement de causa em rellevin d'aquesta tasca.

Agrícoles

EXPERIENCIES DE CULTIU
Remolatxa sucrera y patates.

Trovantnos molt pròxims a la sembra de la remolatxa sucrera, debém cridar la atenció dels agricultors, sobre l'eficacia incontestable dels abòs minerals en aquet cultiu, perque constitueixen la base esencial de la producció sucrera. En primer lloc es necessari tenir en compte que la remolatxa es una de les plantes més gastadores, qu'empobreix la terra en que vegeta, si no's fertilisa aquesta en deguda forma; en según lloc no deu olvidar-se que dita arrel reclama molta potassa, sustancia fundamental pera la formació del sucre. D'aquí se redueixen las conclusions importants: 1.ª que's necessari abonar copiosament les terres destinades a dita producció, 2.ª que no's deu en cap cas, prescindir de les sals potassiques. Aixís ho demostren els molts experiments, entre els quals ne citarém un de concluent:

D. Manel Sabán Martin, de Gojar (Granada) dividi un terreno argillós calis de regadiu y fértil, en tres parcelas iguals. La primera no rebé cap fertilisat quimic; la segona s'adobá a rahó de 500 kilograms de superfosfat y 200 de nitrat de sosa, per hectarea, a la tercera se li aplicaren les mateixes materies que a la segona, més 200 kilograms de sulfat de potassa per hectarea. Els resultats obtinguts han sigut els següents: producció de remolatxa per hectarea, primera parcela (sens adob) 41.500 kilos, riquesa del sucre de la remolatxa en graus de densitat 7.01 graus, segona parcela (ab superfosfat y nitrat) producció de remolatxa per